

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੨ ॥

Malaar, Third Mehl, Ashtapadees, Second House:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥

When the Lord shows His Mercy, He enjoins the mortal to work for the Guru.

ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

His pains are taken away, and the Lord's Name comes to dwell within.

ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

True deliverance comes by focusing one's consciousness on the True Lord.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥

Listen to the Shabad, and the Word of the Guru's Bani. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥

O my mind, serve the Lord, Har, Har, the true treasure.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

By Guru's Grace, the wealth of the Lord is obtained. Night and day, focus your meditation on the Lord. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

The soul-bride who adorns herself without her Husband Lord,

ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

is ill-mannered and vile, wasted away into ruin.

ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥

This is the useless way of life of the self-willed manmukh.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥

Forgetting the Naam, the Name of the Lord, he performs all sorts of empty rituals. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

The bride who is Gurmukh is beautifully embellished.

ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

Through the Word of the Shabad, she enshrines her Husband Lord within her heart.

ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

She realizes the One Lord, and subdues her ego.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥

That soul-bride is virtuous and noble. ||3||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

Without the Guru, the Giver, no one finds the Lord.

ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥

The greedy self-willed manmukh is attracted and engrossed in duality.

ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹੁ ਕੋਇ ॥

Only a few spiritual teachers realize this,

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥

that without meeting the Guru, liberation is not obtained. ||4||

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

Everyone tells the stories told by others.

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

Without subduing the mind, devotional worship does not come.

ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥

When the intellect achieves spiritual wisdom, the heart-lotus blossoms forth.

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥

The Naam, the Name of the Lord, comes to abide in that heart. ||5||

ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

In egotism, everyone can pretend to worship God with devotion.

ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

But this does not soften the mind, and it does not bring peace.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥

By speaking and preaching, the mortal only shows off his self-conceit.

ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥

His devotional worship is useless, and his life is a total waste. ||6||

ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

They alone are devotees, who are pleasing to the Mind of the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

Night and day, they remain lovingly attuned to the Name.

ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥

They behold the Naam, the Name of the Lord, ever-present, near at hand.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥

Through the Word of the Guru's Shabad, He is pervading and permeating everywhere. ||7||

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥

God Himself forgives, and bestows His Love.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

The world is suffering from the terrible disease of egotism.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥

By Guru's Grace, this disease is cured.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥੫॥੮॥

O Nanak, through the Truth, the mortal remains immersed in the True Lord.
||8||1||3||5||8||